

Stiven Rebli

TROYA DAŐI

(UŐaqlar iin)

BAKI – 2019

Müəllif: Stiven Rebli

Tərcümə: Zaur Ustac

Layihə rəhbəri : Baş redaktor Zaur Ustac

“TROYA DAŞI” (Uşaqlar üçün)

Bakı, “USTAC.AZ” nəşrləri, 2019, 12 səh.

Kod: 013-04-MZM-14-20-19

İşçi qrup : Redaksiya heyəti - tərtibatçılar:

Gülü – Gülüze Mustafayeva.

Tuncay - Tuncay Mustafayev.

Bu kitab “İNGİLİS DİLİNDƏN UŞAQ HEKAYƏLƏRİ” layihəsi çərçivəsində nəşr olunur. Məqsəd kiçik yaşlı məktəbliləri onların yaşına uyğun xarici ədəbiyyat nümunələri ilə tanış etmək və onları bu hekayələri ingilis dilində oxumağa həvəsləndirməkdən ibarətdir. Bu tip hekayələrin böyük əksəriyyəti tərbiyəvi əhəmiyyətə malik olub, uşaq və yetişmələrin xarakterlərinin formalaşmasına, onların bir şəxsiyyət kimi yetişməsinə müsbət təsir göstərmək iqtidarındadır.

“Yazarlar” jurnalının xüsusi buraxılışı. (QN : 2319)

Beşinci buraxılış – Yazarlar N: 06 (006) 21.12..2019.

Stephen Rabley
“The Troy Stone”
Azərbaycan dilində

©Yazarlar.az, 2019.

©Ustac.az, 2019.

©Zaur ustac, 2019.

TROYA DAŞI

Ceksonlar ailəsi tətıl üçün Türkiyəni seçmişdilər. Onlar İstanbulda böyük bir oteldə qalırdılar. 13 yaşlı Mark, onun 12 yaşlı bacısı Feyə və valideynləri Türkiyəni çox sevirdilər. İsti hava və ləzzətli yeməklər, bu çox gözəldir. Həm də burada gəzməli, görməli yerlər çoxdur. Bu gün onlar Troya şəhərini ziyarət edəcəklər. Səhər saat 9- dur. Onlar otelin qarşısından avtobusla yola düşdülər. Avtobusda qırx nəfər var idi. Onlar Böyük Britaniya, Amerika, Fransa, İtaliya, Hollandiya kimi müxtəlif ölkələrdən gəlmişdilər. Hamı Troyada nahar edib, sonra qədim şəhəri gəzməyə başladı. Çox isti bir gün idi. Xeyli sonra Mark bir ağacın altında oturdu. “Mən burada bir az dayanıb, dincələcəm,” o Feyəyə dedi. “Oldu,” o cavab verdi. Sonra Mark torpağın üstündə nəsə gördü. “Bu nədir?” o düşündü. Bu yastı, sarı daş idi. Mark onu götürdü. Sonra əli ilə təmizləməyə başladı. “Ancaq, mən bu daşı tanıyıram,” o düşündü.

“Bu... bu...” Qəflətən onun gözlərini ağ işıq qamaşdırdı*. O gözlərini yumdu. Işıq güclü idi. İndi onun qulaqlarında güclü külək səsi də var idi. O heç nə görə və eşidə bilmirdi. “Nə baş verir?” o düşündü.

Saniyələr sonra işıq və külək dayandı. Mark gözlərini açdı. İndi isə sahildə dayanmışdı. Burada yüzlərlə gəmi və döyüşçü var idi. Onun arxasında hündür divarlarla əhatə olunmuş gözəl şəhər var idi. “Mən hardayam?” o düşündü. “Bəs, mənim nailəm haradadır?” O sarı daşı cibinə qoydu. Sonra döyüşçülərdən biri onu səslədi, “Oğlan! Bura gəl!” “Mən?” Mark sahildəki uzun, qara gəmiyə tərəf getdi. “Bunları götür,” döyüşçü dedi və Marka çoxlu taxta verdi. Sonra gəmidən düşüb, “Ardınca gəl” dedi. Mark onun ardınca getdi. Döyüşçü çox hündür idi və onun qısa qəhvəyi saqqalı var idi. “Mən səni tanımıram,” döyüşçü dedi. “Sən burada yenisən?” “ B – bəli,” Mark cavab verdi. “Bəli, bu doğrudur. Mən burada yeniyəm.”

“Mənim adım Androsdur.” döyüşçü dedi. O və Mark on dəqiqə yol getdikdən sonra balaca bir təpəyə çıxdılar. Zirvədə** Mark dayandı. Onların qarşısında böyük taxta at var idi. Andros Markın üzünə baxdı və gülümsədi. “Yaxşı, ... sən, bu barədə nə düşünürsən?” o soruşdu. Markın cavab vermədiyini görüb, Andros dedi, “Bu at biz Yunanlara müharibədə qalib gəlməyə kömək edəcək.” Onlar təpəni aşıb***, ata tərəf getdilər. Burada çoxlu döyüşçülər atın altında işləyirdi. Onlardan biri Androsla söhbət edirdi, “Bir problem var,” o dedi. “Biz ikinci göz üçün daş tapa bilmirik. Biz bu gün onu mütləq tapmalıyıq.” Mark atın parlayan tək gözünə baxdı. Və sonra o cibindəki daşı xatırladı. “Dayanın!” o dedi. “Məncə, mən sizə kömək edə bilərəm.” O cibindən sarı daşı çıxardı. “Ancaq, necə ... ?!” Andros dedi. Digər döyüşçü gülümsədi. “Bu odur.” “Bu odur!” O Markı süzdü.**** “Sənin adın nədir, oğlan?” Mark adın ona dedi. “O burada yenidir,”

Andros dedi. “Ah!” döyüşçü çox şad oldu. “Yaxşı ... biz ona təşəkkür etməliyik. Mən bilirəm. Sən sabah gecə bizimlə birlikdə atın içində gələ bilərsən.” Markın ağzı açıla qaldı. “Mən?!”

Həmin axşam Mark sahildə böyük tonqalın yanında əyləşmişdi. Ana adlı qoca qadın da ocaq başında idi. O, aşbaz idi. Qoca qadın Marka çoxlu Yunanlar, müharibələr və gözəl şahzadə Helen barədə hekayələr danışdı. Və sonda qadın yatmağa getdi. “Xudahafiz, oğlan,” o dedi. “Bir gün yenə gəl, məni gör. Bir gün yenə də gəl məni gör.”

Növbəti səhər at hazır idi. Yunan döyüşçüləri onu Troya darvazasının önünə çəkib gətirdilər. Və burada qoyub getdilər. Atın içərisində qırx Yunan döyüşçüsü var idi. Onlar bütün günü isti, sarı günəşin altında gözlədilər. Mark atın başında oturmuşdu. “İndi nə baş verir?” o düşünürdü. Qəflətən darvazalar açıldı. Troyalı

əsgərlər darvazadan çıxıb, atı içəri dartdılar və darvazaları yenidən bağladılar. Mark Troyalıları eşidə bilirdi. “Yunanlar nə üçün bu atı bizə verdilər?” onlardan biri soruşdu. “Sən düşünürsən ki, onlar müharibəni bitirmək istəyirlər?” “Bəli! Bax!” şəhər divarının üstündə olan əsgər dedi. “Onların gəmiləri gedir” Bundan sonra Troyalılar bütün axşamı yeyib-içib, mahnı oxudular və rəqs etdilər. Sonra yatmağa getdilər və Troyaya sükut çökdü. Bu vaxt Yunanlar atdan çıxıb, aşağı düşdülər. Dörd döyüşçü darvazaya tərəf getdi və onu açdı. Bir dəqiqə sonra gəmiləri ilə geri qayıtmış minlərlə Yunan döyüşçüsü şəhərin içində idi. Onlar bir binadan digərinə qaçır, hər yanı yandırırtdılar. Beş dəqiqədən sonra bütün Troyanı alov bürümüşdü. Troya od tutub, yanırdı. Buların hamısı Markın gözünün qabağında baş verirdi. Birdən gözəl bir qadın göründü. O, şəhər divarı boyunca tək qaçırdı. “Bu Helendir,” o düşündü, “Troyalı Helen!” Elə

bu anda Andros dedi, “Ardımca gəl, oğlan” O balaca küçə ilə çox sürətlə aşağı qaçdı. Mark onun ardınca qaçdı. Ancaq, küçə tüstü idi. Mark heç nə görmürdü. “Andros!” o çağırırdı. “Sən hardasan?” Sonra qəflətən tüstünün içindən iki nəfər qılınclı Troyalı çıxdı. Mark onlara baxdı. “Xahiş edirəm, məni öldürməyin,” o dedi. “Məni öldürməyin! Xahiş edirəm!”

“Mark! Mark! Saat 4 – dür. Avtobus artıq yola düşür.” Feyə Markı yuxarıdan aşağı süzürdü. Mark birdən hövlank***** oyandı. “Nə?” o soruşdu. “Avtobus yola düşür.” Feyə yenidən dedi. Sonra o soruşdu, “Sən, yaxşısan? Sənin rəngin qaçıb.***** Və bu çirkli daş nədir? ” Mark əlindəki sarı daşa baxdı. “Bu? Oh... bu, bu heç nə.” O dedi. Mark ayağa qalxdı. Yaxınlıqdan qoca bir qadın keçirdi. Qoca qadının səbətində balaca taxta atlar var idi. “Birini istəyirsənmi, oğlan?” qadın soruşdu. “Bəli. Niyə də yox?” Mark atlardan birini aldı və qoca qadını süzdü. “Xeyr. Bu ola bilməz,” düşündü və avtobusa

tərəf addımlamağa başladı. Qoca qadın onun arxasınca gülümsədi. “Xudahafiz, oğlan,” o dedi. “Bir gün yenə gəl, məni gör. Bir gün yenə də gəl məni gör.”

SADƏ İZAHLAR:

Gözü qamaşmaq* – Gur işıq düşməsi nəticəsində göz heç nə görmür.

Zirvə** - Dağın, təpənin ən hündür, son nöqtəsi, üstü.

Aşmaq***- Dağı, təpəni bir tərəfindən qalxıb, digər tərəfinə enməklə üstündən keçmək.

Süzmək****- Burada baxmaq.

Hövlank oyanmaq***** - Gözlənilməz, qəfil, səksəkəli oyanmaq.

Rəngi qaçmaq*****- Sifətinin rəngi ağarmaq.

Üzqabığı – cild:

Üzqabığının müəllifi: Tuncay Mustafayev.

“YAZARLAR” JURNALI

Müəllif: Stiven Rebli (Eng: Stephen Rabley).

Tərcüməçi: Zaur Ustac.

Redaktor: Gülü.

Naşir: Xaqani.

Kitabın adı: “TROYA DAŞI” (Eng: “The Troy Stone”) (*Uşaqlar üçün*)

Orijinalı: İngilis dilində.

Kitab “Yazarlar”ın kompüter mərkəzində yığılıb.

Təşkilati dəstək: www.ustac.az (*Qeyri-kommersiya*)

Üzqabığının müəllifi: Tuncay.

Kompüterdə yığıdı: Gülü.

Texniki redaktor: Tuncay.

Çapa imzalandı: 21.12.2019.

Kitab xeyriyyə məqsədi ilə nəşr olunur. Odur ki, heç bir kommersiya marağı yoxdur və gəlir əldə olunması nəzərdə tutulmamışdır. E-kitab hazırlanıb elektron kitabxanalara yerləşdiriləcək.

Müəllif hüquqları qanunlarla qorunur.

Sayı: E-kitab.

Qiyməti: Pulsuz.

Əlaqə: zaurustac@mail.ru (+994)777110575 F/b: [Zaur Ustac](https://www.facebook.com/ZaurUstac) .

Kiatab “Red N Line MMC” – nin mətbəəsində çap olunub.

Tel.: (+994 12) 408 09 84 sayt: <http://www.rednline.az/>